

Nr 184.

Av herr **Jacobson**, om årligt understöd åt förre postföraren **G. V. Andersson** i Hornmyr.

En framställning till kungl. generalpoststyrelsen från förre postföraren Gustaf Viktor Andersson, Hornmyr, Lycksele socken, som den 1 februari 1938 på grund av att postbefordringen skulle ske medelst automobil avskedades från sin anställning, vilken han till sina överordnades fulla belåtenhet fullgjort allt sedan den 20 september 1920, om erhållande av ett årligt understöd, har av generalpoststyrelsen lämnats utan bifall. En senare framställning till Kungl. Maj:t gav samma negativa resultat.

Då billighetsskäl tala för att understöd bör utgå, tillåter jag mig föra frågan inför riksdagen och vill utöver kontrakt, tjänsteintyg, rekommendationer, åldersbevis och redogörelse för Anderssons ekonomiska ställning, vilka handlingar komma att direkt överlämnas till bankoutskottet, åberopa följande.

Gustaf Viktor Andersson har i över 17 års tid tjänstgjort såsom postförare å linjerna Hornmyr—Knaften och Hornmyr—Vänjaurbäck under postkontoret i Lycksele och poststationen i Hornmyr inom Lycksele socken, Västerbottens län. Vid tiden för entledigandet var Andersson 56 år gammal och har ingen utsikt till försörjning på gamla dagar, utöver sitt lilla jordbruk, än konkurrensen inom den allmänna arbetsmarknaden. De arbeten, som förefinnas inom orten, äro i huvudsak skogs- och flottningsarbeten vilka det blir svårt för honom att deltaga i på grund av nedsatta kroppskrafter.

Han har helt naturligt inrättat sin tillvaro med tanke på att även i fortsättningen få behålla sitt tidigare arbete.

Å linjen Hornmyr—Vänjaurbäck och åter, en sträcka å sammanlagt 24 km med avresa från Hornmyr kl. 8 och hemkomst kl. 18.30, har en mycket låg ersättning utgått.

Av rekommendation av postmästaren i Lycksele, poststationsföreståndaren i Hornmyr med flera framgår, att Andersson oförvitligt och med reda och punktlighet fullgjort sina åtaganden.

Att Andersson icke av Kungl. Maj:t tillerkänts understöd torde ha berott på generalpoststyrelsens avstyrkande, möjligen även på den anledningen att Andersson äger en mindre jordbruksfastighet. Det är riktigt att Andersson innehar ett mindre jordbruk, på vilket han kan föda ett par kor, men då han snart fyller 60 år och tidvis varit sjuklig samt har nedsatt arbetsförmåga, bör det icke anses oskäligt, om en 18-årig oförvitlig tjänst, som kommit att avbrytas utan någon Anderssons åtgärd, belönas med ett mindre understöd, av vilket Andersson är i behov.

Då G. V. Andersson under en så förhållandevis lång tid varit i postverkets tjänst och utfört sitt arbete under mången gång påfrestande yttre förhållanden, varvid hans hälsa blivit försvagad, samt Andersson dessutom befinner sig i små ekonomiska omständigheter, synes det mig vara en gärd av rättvisa att han av statsmedel beredes ett årligt understöd, och tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att förre postföraren Gustaf Viktor Andersson i Hornmyr, Lycksele socken, Västerbottens län, räknat från och med 1 januari 1939, erhåller ett årligt understöd av den storlek som med hänsyn till längden av hans anställning i postverkets tjänst och övriga förhållanden kan befinnas skälig.

Stockholm den 23 januari 1940.

Uddo R. Jacobson.